

El destí es riu de les probabilitats - Edward George Bulwer-Lytton (escriptor anglès)

Faig estadística

Les persones amb síndrome de Down tenim moltes més possibilitats de patir certes enfermetats que la resta de la població (m'abstindré de dir "població normal"), a banda de l'altíssima possibilitat de néixer amb alguna malformació congènita en especial les cardíques. És per aquest motiu, que molt sovint des de diferents institucions sanitàries públiques i privades se'ns inclou en estudis estadístics. L'any passat, em van incloure en un d'aquest estudis, dut a terme per l'Hospital de la Vall d'Hebron sobre la incidència de malalties respiratòries (bronquitis, bronquiolitis) entre els nens amb síndrome de Down. Afortunadament per mí, jo era de les que trencava les estadístiques perquè fins al moment, no n'havia patit cap d'important. Tan sols uns bons encostipats. Aquest any però, la cosa ha canviat, i després d'uns quants dies amb puntetes de febre, tos i mocs, avui la Dra. Cristina Bonjoch, la meva pediatre, m'ha diagnosticat una bronquitis expectorant. Rès de greu, rès d'hospitalització, però si unes quantes dosis del meu conegut Augmentine i el seu inseparable Ventolin. M'uneixo al grup de les bronquiofriends, l'Anna i la Minerva, que aquesta temporada ja han passat pel calvari.

Per un altre costat, ja he estrenat els petits geranis als peus, altrament dit plantilles. Són molt maques, de color vermell per sota i forrades amb dibuixets de pelutxos per la part de dalt. Llástima que no les pugui ensenyar massa. En principi me les han receptat per que diuen que camino malament. D'entrada he rascat més terra en una setmana que amb tota la meva època de gateig... És complicat caminar amb un afegit a la planta dels peus. I més si hi tens pessigolles. No sé com m'ho faré quan arribi l'estiu i vulgui portar les sandàlies o les espadnyes.

El següent pas són les ulleres, però sembla que la oftalmòloga que han escollit els pares està mooolt ocupada, així que fins d'aquí a un mes no la tornaré a veure, o a intuir, perquè m'han dit que abans d'entrar

a la seva consulta, la mare em posarà unes gotes que quedaré com un universitari el dia de Sant Canuto. Jo segueixo pensant que el tema de com subjectar les ulleres és un tema molt important, i no veig que als pares el preocupi massa. Coneixent-los son capaços de posar-me-les amb un parell de grapes a cada costat. Els vigilaré d'aprop, no fos cas... Fa uns dies vaig anar a

dinar amb el meu amic Víctor i a l'acabar vam anar a fer una volta amb el seu Ferrari descapotable. Va ser una excursió molt fashion, amb la meva melena a l'aire.

L'altre dissabte vem fer una d'aquestes trobades de cosins que fan els pares. Va estar molt bé perquè també va poder venir la Sara, tot i que a meitat de setmana li va sortir la varicel·la. Millora't cosina.